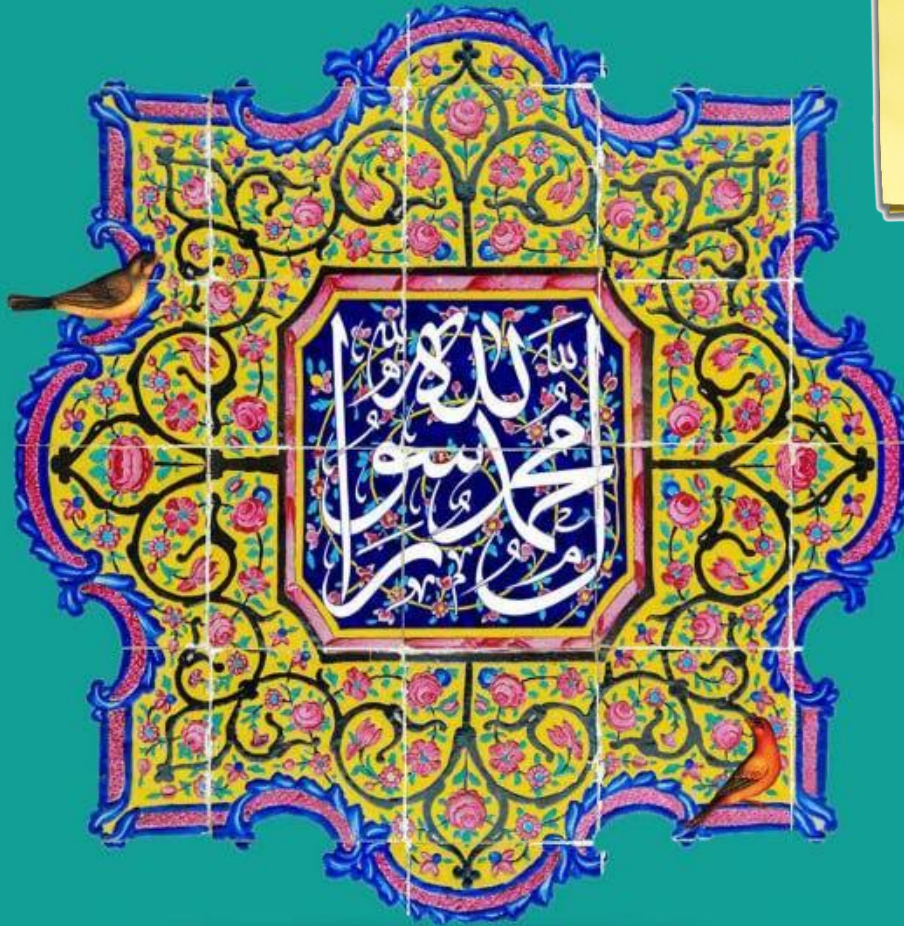

هفته نامه

شماره ۵۱

پیام سفیر

کلیک کنید

عید سعید مبعث مبارک باد

مبعث، ریشه‌ی سعادت بشر و تاریخ و سرچشمه‌ی خیرات تا ابدالابد است. بزرگداشت مبعث، فقط تکلیف مسلمانان نیست؛ بلکه بشریت مظلوم باید از فرامین پیامبر اسلام که سرآغاز آن، روز مبعث بود احترام و تجلیل و قدرشناسی کند؛ چون نجات انسان در این تعالیم است...

سفارت جمهوری اسلامی ایران در واتیکان

مدیر مسئول:

دکتر محمد حسین مختاری

سر دبیر:

حسن نیازی

هفته نامه سفارت جمهوری اسلامی ایران در واتیکان

سال دوم / شماره پنجاه و یکم

جمعه ۵ بهمن ۱۴۰۳ / ۲۴ ژانویه ۲۰۲۵

تهیه و تنظیم: بخش دیپلماسی عمومی

تهیه شده توسط بخش فرهنگی

آدرس: ۵۷, ۰۰۱۹۸ Via Bruxelles

تلفن: +۳۹۰۶۸۵۵۲۴۹۴

وب سایت: <https://vatican.mfa.gov.ir/portal>

شبکه ایکس: <https://twitter.com/IRANinVATICAN>

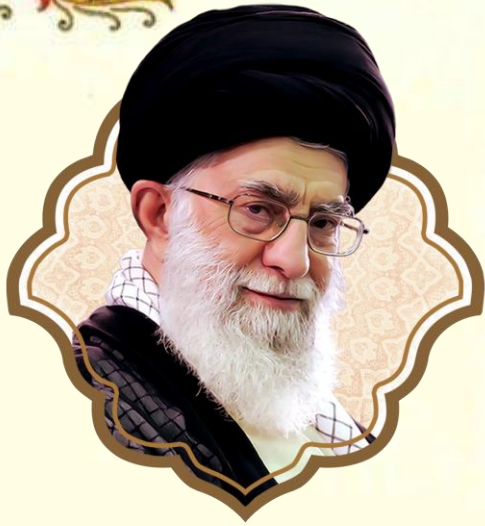

در این شماره می خوانیم:

- آخرین وصی حضرت عیسی (ع) پیش از بعثت پیامبر اکرم (ص)
- گزارش برگزاری نشست علمی درباره لوح تقدیمی بیانات مقام معظم رهبری به پاپ فرانسیس
- شیوه مواجهه پیامبر اسلام با مسیحیان؛ الگویی برای گفتمان دینی
- بشارت مسیح به آمدن پیامبر اسلام (ص)
- سن پائولو که بود؟
- حدیث هفته
- واتیکان در هفته ای که گذشت ...

بیانات رهبر انقلاب در خصوص

زندگی قرآنی امام کاظم (ع)

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

رهبر معظم انقلاب از زندگی حضرت موسی بن جعفر (ع) به عنوان یک زندگی شگفتاآور

یاد می‌کنند و وجود قرآن در اتاق آن حضرت را نماد زندگی قرآنی امام کاظم (ع) می‌دانند

یکشنبه، هفتم بهمن ماه مصادف با بیست و پنجم رجب و سالروز شهادت حضرت موسی بن جعفر (ع) است. آن حضرت در سال ۱۲۸ هجری قمری در منطقه ای میان مکه و مدینه متولد شدند و مدت امامت ایشان ۳۵ سال بود.

حضرت آیت الله خامنه ای در خطبه نماز جمعه ۲۳ فروردین سال ۱۳۶۴ مصادف با ایام شهادت امام هفتم فرمود: زندگی موسی بن جعفر (ع) یک زندگی شگفتاآور و عجیبی است. اولاً در زندگی خصوصی موسی بن جعفر مطلب برای نزدیکان آن حضرت روشن بود. هیچ کس از نزدیکان آن حضرت و خواص اصحاب آن حضرت نبود که نداند موسی بن جعفر برای چی دارد تلاش می کند و خود موسی بن جعفر در اظهارات و اشارات خود و کارهای رمزی که انجام می داد، این را به دیگران نشان می داد؛ حتی در محل سکونت، آن اتاق مخصوصی که موسی بن جعفر در آن اتاق می نشستند، اینجوری بود.

ایشان افزودند: راوی که از نزدیکان امام هست، می گوید «من وارد شدم، دیدم در اتاق موسی بن جعفر سه چیز است؛ یکی یک لباس خشن»، یک لباسی که از وضع معمولی مرفه عادی دور هست. یعنی به تعبیر امروز ما می شود گفت لباس جنگ، این لباس را موسی بن جعفر را آنجا گذاشتند، نپوشیدند، به صورت یک چیز سمبولیک، بعد «و سیف معلق»؛ شمشیری را آویختند یا از سقف یا از دیوار «و مصحف» و یک قرآن.

رهبر انقلاب ادامه دادند: ببینید چه نشانه زیبایی است، در اتاق خصوصی حضرت که جز اصحاب خاص آن حضرت کسی به آن اتاق دسترسی ندارد، نشانه‌های یک آدم جنگی مکتبی مشاهده می شود. شمشیری هست که نشان می دهد که هدف جهاد است. لباس خشنی هست که نشان می دهد وسیله، زندگی خشونت بار رزمی و انقلابی است و قرآنی هست که نشان می دهد هدف این است؛ می خواهیم به زندگی قرآنی برسیم با این وسائل، و این سختی ها را هم تحمل کنیم.

رجب

آخرین وصی حضرت عیسی (ع) پیش از بعثت پیامبر اکرم (ص)

در یکی از روایات نیز آمده که یک هاتف غیبی بانگ برآورده که برترین مردم سه تن اند: بحیرا، رثاب الشنی از بنی عبدالقیس و پیامبر منتظر (محمد صلی الله علیه وآله وسلم)؛ و جاحظ نوشته است که بحیرا مصداق نصرانیانی است که در سوره مائده از آنان ستایش شده است. در پاره ای از منابع بحیرا را منتظر پیامبر موعود و در منابعی دیگر او را منتظر گوشه گیر (معتزل) گفته اند؛ زیرا هیچ گاه از صومعه خود خارج نمی شد و با هیچ کس سخن نمی گفت؛ اما هنگامی که برخی نشانه های غیر طبیعی مانند تسبیح سنگپاره ها و درود فرستادن آنها بر رسول خدا صلی الله علیه وآله وسلم و پاره ابری که در حین حرکت همیشه بر آن حضرت سایه می افکند و درختی که چون پیامبر در کنار آن نشست، شاخه های خود را فرو آویخت، و دیگر علایم را دید، به سوی کاروانی که رسول خدا- که هنوز نوجوانی بیش نبود- در آن حضور داشت، رفت و کاروانیان را به میهمانی خواند تا با پیامبر موعود سخن گوید؛ اما افراد کاروان محمد صلی الله علیه وآله وسلم را همراه کالاهای خود گذاشتند و او را با خود به میهمانی نبردند و بحیرا ناچار از آنها اجازه خواست تا با او سخن گوید و به روایتی دیگر هنگام سپیده دم - که کاروانیان همه در خواب بودند- نزد محمد صلی الله علیه وآله وسلم رفت و با ایشان سخن گفت.

روایات معتبری هست که حضرت مسیح علیه السلام دوازده وصی داشت و آخرین آنان در عصر پیامبر اکرم صلی الله علیه وآله وسلم بود، گرچه نام او در این احادیث تصریح نشده است. تا آنجا که اطلاعات ما نشان می دهد، بحیرا نه یک انسان عادی، بلکه یکی از اولیاء الله و اهل باطن بوده است، اما اینکه در چه رتبه ای از معنویت بوده، نمی دانیم. او همان راهب مسیحی است که به روایت تاریخ، محمد صلی الله علیه وآله وسلم را در سنین نوجوانی دیده و نبوت آن حضرت را پیشگویی کرده است. نام او در کتب تاریخ به صورت های مختلف دیگر از قبیل بحیری، سرجس، بحیرا و بحیری نیز ضبط شده که صورت بحیرا متأخر از دیگر نام هاست و شاید به قصد هماهنگ سازی یک نام غیرعربی با وزن متعارف عربی تغییر یافته باشد. برخی منابع او را یکی از احبار یهود از اهالی شهر تیماء در شام دانسته اند و برخی دیگر او را راهبی نصرانی و نسطوری از پیروان آریوس گفته اند که در علم نجوم دستی توانا داشته و منکر الوهیت مسیح و مخالف اعتقاد تثلیث و قاتل به یکتایی و وحدانیت خداوند بوده و به همین سبب از کلیسای سوریه و سپس از طور سینا طرد و ناگزیر در دیر بصری سکونت گزیده و در همین محل با رسول خدا صلی الله علیه وآله وسلم ملاقات کرده است.

بحیرا چون مهر نبوت را در میان شانه های پیامبر دید و رویاهای او را شنید، به قصد امتحان آن حضرت را به بت های مکه سوگند داد و چون بیزاری پیامبر از آن بتان را دید و شنید، به نبوت آن حضرت یقین پیدا کرد و این مژده را به عم ایشان، ابوطالب - که در میان کاروانیان بود- باز گفت و از او خواست تا محمد صلی الله علیه وآله وسلم را از گزند یهودیان و رومیان حفظ کند و برحسب همین روایت ابوطالب از ادامه سفر چشم پوشید و محمد صلی الله علیه وآله وسلم را با خود به مکه باز گردانید. این اخبار موید آن است که بحیرا شخصیتی الهی داشته و شایسته مقام وصایت بوده است و در عین حال جایگاه معنوی واقعی او را نمی دانیم. اما مرحوم عارف بزرگ سیدحیدر

گزارش برگزاری نشست علمی درباره لوح تقدیمی بیانات مقام

معظم رهبری به پاپ فرانسیس

پیام وحدت و عدالت در آموزه‌های حضرت عیسی مسیح (ع) از منظر قرآن و روایات در ادامه حجت‌الاسلام والمسلمین دکتر قنبری، معاون ارتباطات و بین‌الملل جامعه المصطفی به تبیین وحدت و عدالت در آموزه‌های حضرت مسیح اشاره کرده و بیان داشتند:

در این جلسه، به بررسی جایگاه حضرت عیسی مسیح (علیه‌السلام) در قرآن و روایات اسلامی می‌پردازیم. با استناد به آیات قرآن و سخنان امام رضا (علیه‌السلام)، حضرت عیسی (ع) به عنوان کلمه خدا و پیامبری الهی، مبارزه با ظلم و فساد و تلاش برای گسترش عدالت و رحمت را سرلوحه رسالت خود قرار دادند. این آموزه‌ها نه تنها برای مسیحیان، بلکه برای تمام بشریت، به ویژه مسلمانان، درس‌هایی ارزشمند هستند. امروز، وظیفه ماست که با الهام از این آموزه‌ها، در ایجاد نظامی جهانی مبتنی بر ارزش‌های انسانی و اخلاقی، هم‌گام شویم و وحدت و همکاری بین ادیان را تقویت کنیم. امیدوارم این پیام بتواند گامی در جهت تحقق عدالت و صلح جهانی باشد.

نشست علمی در رابطه با لوح حاوی گزیده بیانات مقام معظم رهبری تحت عنوان «اگر مسیح در میان ما بود...» که در دیدار حضوری جناب آقای دکتر محمد حسین مختاری سفیر جمهوری اسلامی ایران در واتیکان در تاریخ ۲ ژانویه ۲۰۲۵ به جناب پاپ فرانسیس ارائه شد، برگزار شد.

بدین مناسبت این نشست با حضور جمعی از طلاب و اساتید حوزه علمیه قم از سوی پژوهشکده بین‌المللی عروه الوثقی با همکاری موسسه علمی پژوهشی فرهنگی انقلاب اسلامی در قم برگزار شد. و در این نشست اساتید محترم حجت‌الاسلام والمسلمین دکتر محسن قنبری و آقای دکتر کمال اکبری از قم و خانم دکتر لیچه میجانو از ایتالیا به بررسی و تبیین لوح گزیده بیانات رهبر معظم انقلاب اسلامی در باره حضرت عیسی مسیح علیه السلام به پاپ فرانسیس توسط سفارت جمهوری اسلامی ایران در واتیکان، پرداختند.

در ابتدا حجت‌الاسلام والمسلمین جلال عراقی پژوهشگر پژوهشکده بین‌المللی عروه الوثقی و دبیر جلسه ضمن طرح بحث و بیان فلسفه برگزاری این نشست و تاکید بر ضرورت گفتگوهای بین ادیانی برای پاسخگویی به نیازهای امروز بشریت در راستای برقراری صلح و آرامش در جهان و حرکت بسوی سعادت انسانها، متن لوح «اگر مسیح (ع) در میان ما بود» را قرائت کردند.

خانم دکتر آلیچه میجانو سخنرانی خود را تحت عنوان «پیام وحدت و همکاری بین ادیان: بازتاب اندیشه‌های رهبر انقلاب اسلامی درباره حضرت عیسی مسیح (ع)» ارائه نمود.

این پژوهشگر ایتالیایی، با تشکر از سفارت جمهوری اسلامی ایران در واتیکان در تقدیم این پیام به جناب پاپ فرانسیس، به بررسی پیام رهبر انقلاب اسلامی، آیت‌الله خامنه‌ای، درباره حضرت عیسی مسیح (ع) پرداخته و افزود: این پیام بر اهمیت حضرت عیسی (ع) در قرآن و اسلام تأکید دارد و او را به عنوان پیامبری معجزه‌گر معرفی می‌کند. این پیام نشان‌دهنده اشتراکات اسلام و مسیحیت در احترام به حضرت عیسی (ع) و تلاش برای ایجاد صلح و عدالت جهانی است. رهبر انقلاب اسلامی در این پیام، مبارزه با ظلم و فساد را از آموزه‌های اصلی حضرت عیسی (ع) برمی‌شمارد و امیدوار است که مسلمانان و مسیحیان با الهام از این آموزه‌ها، به همکاری و همزیستی مسالمت‌آمیز دست یابند. این پیام همچنین بر ضرورت گفت‌وگوی بین‌ادیانی و تقویت احترام متقابل تأکید می‌کند تا جهانی عاری از خشونت و پر از صلح ایجاد شود.

نقش دیپلماسی فرهنگی و رسانه‌ها در ترویج ارزش‌های انسانی و صلح جهانی

سپس آقای دکتر کمال اکبری، رئیس دانشکده دین و رسانه سازمان صدا و سیما؛ بر اهمیت پیام مقام معظم رهبری به پاپ فرانسیس تأکید کرد. ایشان افزود: این پیام به عنوان پلی برای تقویت روابط بین‌المللی و بین‌الادیانی، به ویژه با جهان مسیحیت، عمل می‌کند. دیپلماسی فرهنگی و رسانه‌ها می‌توانند با ترویج ارزش‌های انسانی و اخلاقی، به ایجاد تفاهم متقابل و مقابله با افکار افراطی کمک کنند. و همچنین بر نقش رسانه‌ها در بازتاب واقعیت‌های انسانی و حمایت از مظلومان، به ویژه در بحران‌هایی مانند غزه، تأکید کردند اگر مسیح امروز در میان ما بود، از رسانه‌ها می‌خواست که به ابزاری برای خدمت به حقیقت، عدالت و صلح تبدیل شوند.

شیوه مواجهه پیامبر اسلام با مسیحیان؛ الگویی

برای گفتمان دینی

دکتر مرتضی صانعی استاد حوزه و دانشگاه

لیکن با آمدن اسلام و نازل شدن قرآن، امروز پیروان یهودی و مسیحی می توانند با استناد به این کتاب الهی نسبت به وجود پیامبران خود اطمینان حاصل کنند و در برابر شبهات پاسخگو باشند.

در کنار کارکردی که از بعثت پیامبر اسلام اشاره شد؛ نکته جالب توجه آن که قرآن به عنوان معجزه بعثت، بر پایه گفتگو با مشرکان، کفار به ویژه اهل کتاب مباحث خود را عرضه کرده است. آیاتی نظیر "قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُوا إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ" (یوسف : ۱۰۸)؛ یا آیه "ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ (نحل : ۱۲۵)؛ همینطور آیه "إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ أَوْتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَعْئِيًا بَيْنَهُمْ وَمَنْ يَكْفُرْ بِآيَاتِ اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ (آل عمران : ۱۹) گویای این حقیقت است، و پیامبر اسلام نیز بر اساس همین منطق رسالت خود را با گفتگو، مناظره، نامه نگاری و توافق نامه با سایر مکاتب و ادیان به ویژه مسیحیان پیش برده است.

پیامبران الهی هر کدام در زمان خودشان مأموریت ارشاد و هدایت مردم را برعهده داشته و برای اثبات ادعای خود باید معجزاتی را به مردم نشان می دادند. حضرت موسی علیه السلام با انداختن عصای خود و تبدیل شدن آن به اژدها در برابر فرعون زمان خود؛ حضرت عیسی علیه السلام با زنده کردن مردگان و شفای بیماران در برابر بی دینان و حضرت محمد صلوات الله علیه با آوردن قرآن به عنوان معجزه جاویدان خود در برابر کفار و مشرکان رسالت خود را عرضه کرده و در راهنمایی مردم از هیچ کوششی فروگذاری نکردند.

در میان مسلمانان ۲۷ رجب سالروز بعثت پیامبر اسلام صلوات الله علیه است. بعثتی که مهر تأییدی به ارسال رسل و انزال کتب در طول تاریخ زده و اگر این بعثت اتفاق نیفتاده بود، شاید امروز هیچ سند تاریخی بر اثبات پیامبرانی مانند حضرت موسی و حضرت عیسی علیهما السلام جزء منابع دینی خودشان وجود نداشت. چنانچه در میان مسیحیان مباحثی با عنوان "عیسی اسطوره یا تاریخ؟" نوشته شده است و اصل وجود حضرت عیسی (ع) مورد بررسی و مطالعه قرار گرفته است.

به‌عنوان نمونه گفتگوی پیامبر اسلام با مسیحیان نجران یا گفتگو با مسیحیان مکه (از سیره النبویه نوشته ابن هشام ج ۱، ص ۴۱۴ - ۴۲۳)، درخور توجه است. در موضوع گفتگو با مسیحیان نجران وقتی گفتگو به نتیجه نمی‌رسد، رهبر مسیحیان درخواست مباحثه می‌کند که در این مسئله طرف مسیحی از مباحثه کنار گیری کرده و فرصت پیدا می‌کنند پیرامون منطق پیامبر اسلام تدبیر و تأمل کند.

در بخش‌نامه‌ها شاهد نامه‌های فراوانی از سوی پیامبر خطاب به مسیحیان وجود دارد که به‌عنوان نمونه به بخشی از آن اشاره می‌شود. نامه پیامبر اسلام به اسقفان مسیحی در صدر این نامه‌هاست. در این میان نامه پیامبر به ضغاطر اسقف اعظم روم از اهمیت خاصی برخوردار است. این نامه درست در روزی که دحیه کلبی مأمور ارسال نامه به پادشاه روم بود توسط خود او به ضغاطر داده شد. مضمون نامه چنین است: «سلام علی من آمن: اما علی اثر ذلک فان عیسی بن مریم روح‌الله القاها الی مریم الزکیه، و انی اؤمن بالله، و ما انزل الینا، و ما انزل الی ابراهیم و اسماعیل و اسحاق و یعقوب و الاسباط، و ما اوتی موسی و عیسی و ما اوتی النبیون من ربهم لانفرق بین احد منهم و نحن له مسلمون، و السلام علی من اتبع الهدی».

ضغاطر پس از خواندن نامه به دحیه گفت به خدا پیشوای تو نبی مرسل است. ما او را به صفاتش می‌شناسیم و او را با نام‌ونشان در کتاب خود می‌یابیم. آنگاه لباس سیاه خود را از تن بیرون کرد و لباس سفیدپوشید، عصا به دست گرفت و به سوی کلیسا رفت. وی خطاب به رومیان گفت نامه احمد برای ما آمد و در آن ما را به خدا دعوت کرده است. من شهادت می‌دهم که خدایی جز الله نیست و شهادت می‌دهم که احمد رسول خداست. مسیحیان چون این را شنیدند بر او هجوم آوردند و وی را کشتند. (مکاتیب‌الرسول نوشته علی الاحمدی المیانجی، ج ۲، ص ۴۰۶). یا نامه پیامبر به نجاشی حاکم مسیحی حبشه؛ یا نامه پیامبر به هراکلیوس قیصر روم مسیحی؛ همین‌طور نامه پیامبر به مقوقس فرماندار اسکندریه مصر از نامه‌های بسیار مهمی هستند که حکایت از روحیه گفتگویی پیامبر و دوری از حربه تهدید و خشونت برای دعوت به اسلام دارد.

در بخش توافق‌نامه‌ها نیز می‌توان به پیمان‌نامه پیامبر اسلام اشاره کرد که این عهدنامه در باره رابطه مسلمانان با مسیحیان در مسجدالنبی توسط امام علی علیه‌السلام نوشته شد و پیامبر آن را مهر کرد. در بخش‌هایی از این توافق‌نامه اشاره می‌شود که: این عهدی است که محمد بن عبدالله، فرستاده خدا برای تمام مسیحیان نوشته است... این عهد را نوشت برای اهل ملت و برای هر کسی که در مشرق و مغرب‌زمین مسیحی است؛ دور باشد یا نزدیک، عرب فصیح باشد یا عجم، شناخته شده باشد یا ناشناخته...

جمع‌بندی این یادداشت آن است که در دوره معاصر که حاکمیت غیردینی، ملت‌ها و پیروان ادیان را درگیر جنگ و نزاع کرده است، باید با تأسی به سیره پیامبران بزرگ الهی مانند حضرت عیسی و پیامبر اسلام مسیر گفتگو و مباحثه بین الادیانی را تقویت و با پافشاری در این حوزه از غلبه خشونت، اسارت، استثمار و استعمار ملت‌ها جلوگیری نمود. در این راستا یادداشت حاضر پیشنهاد می‌کند پیمان‌نامه پیامبر اسلام با مسیحیان، توسط سفارت ایران در واتیکان در یک تابلوی فاخر تهیه و تقدیم سفرا و نمایندگان کشورهای غیراسلامی شود.

(این عهد) برای مسیحیان است آن چه برای من، نزدیکان من، ملت من و طرفداران من است. مثل آن است که آنان رعیت و اهل ذمه من هستند. ما هرگونه اذیت کردن آنان را منع می‌کنیم... هیچ اسقفی لازم نیست اسقف بودنش را از دست بدهد، هیچ راهبی لازم نیست که از رهبانیت خود دست کشد. هر کس در صومعه است، بماند. هر کس در گردش است، بگردد. هیچ بنایی از کلیساها و محل تجارت آنان نباید خراب شود و هیچ چیز از مال کلیساها نباید در بنای مسجد و منازل مسلمانان وارد شود. هر کس این کار را بکند، عهد خدا را شکسته و با رسول او مخالفت ورزیده است. بر راهبان و اسقفان نه جزیه است و نه غرامت و من آنان را در هر جا که باشند حفظ می‌کنم. در خشکی یا بیابان، در شرق یا غرب، در جنوب یا شمال، آنان در ذمه و میثاق من هستند و از هر بدی در امانند... (نامه‌ها و پیمان‌های سیاسی حضرت محمد نوشته حمید الله محمد). همان‌گونه که ملاحظه شد، این پیمان‌نامه دارای نکات بسیار مهمی است که می‌تواند برای تمام زمان‌ها به‌ویژه در دوره کنونی که عصر گفتگوی بین‌الادیانی است، الگو بوده و سرلوحه گفتگوها قرار گیرد و در قالب تابلویی طلاکوب شده سر درب مراکز دینی و گفتگوی بین‌الادیان نصب شود.

بشارت مسیح به آمدن پیامبر اسلام

در قرآن مجید می‌خوانیم که حضرت مسیح (علیه‌السلام) به آمدن پیامبر پس از خود به نام «احمد» که پیامبر اسلام (صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم) است گزارش داده است؛ آیا این جمله در انجیل کنونی وجود دارد.

۱ - آیه بشارت بر آمدن پیامبر

آیه‌ای که در قرآن در این باره وارد شده است به قرار زیر می‌باشد:

و مبشرا برسول یاتی من بعدی اسمه احمد فلما جاهم بالبینات قالوا هذا سحر مبین؛ (سوره ۶۱ آیه ۶) و بشارت دهنده به رسولی که بعد از من می‌آید و نام او احمد است! هنگامی که او (احمد) با معجزات و دلایل روشن به سراغ آنان آمد، گفتند: این سحری آشکار است.

۱،۱ - بشارت در انجیل

بشارتی که این آیه از حضرت مسیح نقل می‌کند، در انجیل یوحنا در باب‌های ۱۴ و ۱۵ و ۱۶ وارد شده است و حضرت مسیح به نقل انجیل «یوحنا» از آمدن شخصی پس از خود به نام «فارقلیط» خبر داده است و قراین زیادی گواهی می‌دهد که مقصود از آن پیامبر اسلام (صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم) می‌باشد و ما برای روشن شدن مطلب ناچاریم متون آیات را با تعیین باب و شماره از انجیل یاد شده نقل نماییم، اینک متون عبارات انجیل:

اگر شما مرا دوست دارید، احکام مرا نگاه دارید و من از پدر خواهم خواست تا «فارقلیط» دیگری به شما بدهد، تا ابد با شما خواهد ماند. او روح حق و راستی است که جهان نمی‌تواند او را قبول کند: زیرا که او را نمی‌بیند و نمی‌شناسد، اما شما را می‌شناسد، زیرا که نزد شما می‌ماند و در شما خواهد بود.» (انجیل یوحنا باب ۱۵، ۱۴، ۱۷ سال ۱۸۷۳ چاپ لندن)

من این سخن‌ها را به شما گفته‌ام وقتی که با شما بودم، لکن آن «فارقلیط» که پدر او را به اسم من خواهد فرستاد، شما را هر چیز خواهد آموخت و هر چیز من به شما گفته‌ام به یاد شما خواهد آورد.» (انجیل یوحنا باب ۱۴، جمله ۲۵ و ۲۶)

حالا قبل از وقوع به شما خبر دادم تا وقتی که واقع گردد ایمان آورید. (انجیل یوحنا باب ۱۴، جمله ۲۹) «چون آن فارقلیط که من از جانب پدر به شما خواهم فرستاد، روح راستی که از طرف پدر می‌آید او درباره من شهادت خواهد داد.» (انجیل یوحنا باب ۱۵، جمله ۲۶)

راست می‌گوییم که شما را مفید است که من بروم اگر من نروم آن فارقلیط نزد شما خواهد آمد اما اگر بروم او را نزد شما خواهیم فرستاد و او چون بیاید جهانیان را به گناه و صدق و انصاف ملزم خواهد ساخت: به گناه، زیرا که بر من ایمان نمی‌آورند، به صدق زیرا که نزد پدر خود می‌روم، و شما مرا دیگر نمی‌بینید، به انصاف زیرا که بر رییس این جهان حکم جاری شده است و دیگر چیزهای بسیار دارم که به شما بگویم لیکن حالا نمی‌توانید متحمل شد، اما چون او بیاید او شما را به تمامی راستی ارشاد خواهد داد زیرا که او از پیش خود سخن نخواهد گفت، بلکه هر آنچه می‌شنوند خواهد گفت. و شما را از آینده خبر خواهد داد و مرا تمجید خواهد نمود، زیرا که او آنچه از آن من است خواهد یافت و شما را خبر خواهد داد. هرچه از آن پدر است از من است از این جهت گفتم که آنچه از آن من است می‌گیرد و به شما خبر می‌دهد. (انجیل یوحنا باب ۱۶، جمله ۷ و ۱۵)

۱،۲ - مراد از فارقلیط

در این جا قراین روشنی داریم که گواهی می‌دهد مراد از فارقلیط پیامبری است که پس از مسیح می‌آید نه روح القدس:

- نخست اینکه باید توجه کرد که از برخی از تواریخ مسیحی استفاده می‌شود که پیش از اسلام در میان علما و مفسرین انجیل مسلم بود که «فارقلیط» همان پیامبر موعود است؛ حتی گروهی از این مطلب سوء استفاده کرده و خود را «فارقلیط» موعود معرفی نموده‌اند.

مثلاً: «منتسر» که مرد ریاضت کشی بود و در قرن دوم میلادی می‌زیست، در سال ۱۸۷ در آسیای صغیر مدعی رسالت گردیده و گفت: من همان فارقلیط هستم که عیسی از آمدن او خبر داده است و گروهی از وی پیروی کردند. (فخرالسلام، محمد صادق، انیسی الاعلام، جلد ۲ صفحه ۱۷۹)

از آثار و تواریخ مسلم اسلامی کاملاً استفاده می‌شود که سران سیاسی و روحانی جهان مسیحیت در روزهای بعثت پیامبر اسلام (صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم) همگی در انتظار پیامبر موعود انجیل بودند، از این جهت هنگامی که سفیر پیامبر نامه او را به زمامدار حبشه داد، پس از خواندن نامه رو به سفیر کرد و گفت: من گواهی می‌دهم که او همان پیامبری است که اهل کتاب در انتظارش هستند و همان طور که حضرت موسی از نبوت حضرت مسیح خبر داده، او نیز به نبوت پیامبر آخر الزمان بشارت داده و علائم و نشانه‌های او را معین کرده است. (ابن سعد، محمد بن سعد، طبقات کبری ج ۱ ص ۲۵۹)

وقتی نامه پیامبر به دست قیصر رسید و نامه را مطالعه کرد و درباره پیامبر اسلام (صلی الله علیه و آله و سلم) تحقیقاتی به عمل آورد، در پاسخ نامه آن حضرت چنین نوشت: نامه شما را خواندم و از دعوت شما آگاه شدم، من می دانستم که پیامبری خواهد آمد، ولی گمان می کردم که این پیامبر از شام بر خواهد خاست.

(ابن اشیر، علی بن محمد، الکامل فی التاریخ، ج ۲ ص ۴۴)

از این نصوص تاریخی استفاده می شود که آنان در انتظار پیامبری بودند و چنین انتظاری بطور مسلم ریشه انجیلی داشته است.

۱،۳ - منظور مسیح از فارقلیط

- امتیازاتی که حضرت مسیح برای «فارقلیط» قائل شده و شرایط و نتایجی که برای آمدن او شمرده است، این مطلب را قطعی می سازد که منظور از «فارقلیط» جز پیامبر موعود نخواهد بود و این علایم مانع از آن است که آن را به «روح القدس» تفسیر نماییم؛ توضیح این که:

الف - حضرت مسیح سخن خود را چنین آغاز کرد: «اگر شما مرا دوست دارید، احکام مرا نگاه دارید و من از پدرم خواهم خواست تا «فارقلیط» دیگری به شما بدهد

اولا: از این که حضرت مسیح مهر و محبت خود را به آنها یادآوری می کند، حاکی است که او احتمال می دهد گروهی از امت او زیر بار کسی که وی به آمدنش بشارت می دهد، نخواهند رفت و لذا از طریق تحریک عواطف می خواهد آنان را به پذیرفتن او وادار سازد و اگر منظور از فارقلیط همان «روح القدس» باشد، آن طور که مفسران انجیل تصور کرده اند، در این صورت به چنین زمینه سازی احتیاج نبود.

زیرا روح القدس پس از نزول آن چنان در قلوب و ارواح تاثیر می کند که برای کسی جای تردید و شک و انکار باقی نمی ماند، ولی اگر مقصود پیامبر موعود باشد، به چنین زمینه سازی نیاز شدید هست؛ زیرا نبی موعود جز از طریق بیان و تبلیغ در قلوب و ارواح تاثیری و تصرفی نمی کند و روی این ملاحظه گروهی منصف به وی می گردند و گروهی از وی رو بر می گردانند.

حضرت مسیح به این مقدار تذکر اکتفا نکرده، در آیه ۲۹ از باب ۱۴ در این قسمت پافشاری کرده و فرمود: «لان قبل از وقوع به شما گفتم تا وقتی که واقع گردد ایمان آورید» در صورتی که ایمان به روح القدس، نیازی به توصیه ندارد تا چه رسد به این اندازه پافشاری!

ثانیا: وی فرموده «فارقلیط» دیگری به شما خواهد داد اگر بگوییم مقصود از آن پیامبر دیگری است سخنی کاملا صحیح خواهد بود ولی اگر مقصود از آن روح القدس باشد، به کار بردن لفظ «دیگر» خالی از تکلف نخواهد بوند زیرا روح القدس یکی است و دیگر معنا ندارد.

ب - «هر چیز من به شما گفته ام به یاد شما خواهد آورد» (انجیل یوحنا باب ۲۶، جمله ۱۴)

«روح راستی که از طرف پدر می آید، درباره من شهادت خواهد داد» (انجیل یوحنا باب ۱۵، جمله ۲۶)

می‌گویند روح القدس پنجاه روز پس از مصلوب گشتن عیسی بر حواریان نازل گردیده، آیا این افراد برگزیده همه دستورات او را در این مدت کوتاه فراموش کرده بودند تا روح القدس دو مرتبه به آنان تعلیم دهد؟ آیا شاگردان مسیح چه نیازی به شهادت او داشتند تا درباره مسیح شهادت دهد! ولی اگر مقصود پیامبر موعود باشد هر دو جمله معنای صحیح خواهد داشت، زیرا امت مسیح بر اثر طول زمان و دستبرد علمای انجیل، بسیاری از دستورات او را فراموش کرده و گروهی هم آنها را به دست فراموشی سپرده بودند و حضرت محمد (صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم) همه را بازگو کرد و به نبوت حضرت عیسی (علیه‌السلام) شهادت داد و گفت: او نیز مانند من پیامبر بوده و مادر مسیح را از نسبت‌های ناروا تبرئه نمود و ساحت مقدس مسیح را از ادعای الوهیت پیراسته ساخت.

ج - «اگر من نروم فارقلیط نزد شما نمی‌آید.» (انجیل یوحنا باب ۷، جمله ۱۵)

او آمدن «فارقلیط» را مشروط به رفتن خود کرده است و اگر مقصود «روح القدس» باشد نزولش بر خود او و بر حواریین مشروط به رفتن او نبوده است؛ زیرا به عقیده مسیحیان روح القدس بر حواریون که حضرت مسیح خواست آنان را برای تبلیغ به اطراف بفرستد، نازل گردید. (انجیل متا باب ۱۰، جمله ۲۹ و ۱۷)

بنابر این، هیچ‌گونه نزول او مشروط به رفتن مسیح نبوده است؛ ولی اگر بگوییم مقصود پیامبری است صاحب شریعت - آن هم شریعت جهانی - در این صورت آمدن او مشروط به رفتن حضرت مسیح و منسوخ گشتن آیین او خواهد بود.

د- اثر نزول «فارقلیط» سه چیز معرفی شده است: «جهان را به گناه و صدق و انصاف ملزم (در بسیاری از انجیل قدیمی، به جای «ملزم» تویخ آمده است و جمله دومی روشنتر و مناسبتر است، برخی از مفسران و نویسندگان مسیحی وقتی به این جمله می‌رسند و می‌بینند که هرگز این جمله با روح القدس تطبیق نمی‌کند، با نهایت تعجب می‌گویند منظور از رییس جهانیان، همان شیطان است که مردم را به گناه ملزم می‌سازد و گواه این مطلب این است که حضرت مسیح در آیه ۳۰ فرمود: رییس جهان می‌آید و در من حصه‌ای ندارد یعنی بر مسیح غلبه نمی‌کند. این تفسیر جز یک فکر شیطانی چیزی نیست، زیرا به فرض این که یک چنین رییس جهانیان مردم را به گناه ملزم می‌سازد، چگونه به صدق و انصاف الزام می‌نماید؟) خواهد ساخت؛ به گناه زیرا به من ایمان نمی‌آورند.

(انجیل متا باب ۱۸، جمله ۱۰ و ۹)

می‌دانیم طبق عقیده مسیحیان «روح القدس» پنجاه روز پس از مصلوب شدن عیسی بر حواریون نازل گردید و هرگز آنها را ملزم به گناه و صدق و انصاف ننمود، و از ذیل آیه استفاده می‌شود که او بر منکران ظاهر می‌گردد نه بر حواریون که هرگز حضرت مسیح را تکذیب نمی‌کردند. ولی اگر بگوییم مقصود پیامبر موعود اسلام است، تمام این امتیازات در وجود شریف او جمع می‌باشد. ه - «فارقلیط درباره من «مسیح» شهادت خواهد داد»

(انجیل متا باب ۱۵، جمله ۲۷)

شما را از آینده خبر خواهد داد و مرا تمجید خواهد نمود. (انجیل متا باب ۱۶، جمله ۱۵ و ۱۴)

شهادت بر حضرت مسیح حاکی است که وی روح القدس نیست زیرا حواریون نیازی به تصدیق او ندا شتند و همچنین منظور از این که به او جلال خواهد بخشید ستایش و تعریف‌هایی است که پیامبر موعود درباره حضرت مسیح انجام داد و آیین او را تکمیل کرد؛ چه جلالی بالاتر از این!

دقت در این قراین می‌تواند ما را به حقیقتی که محققان اسلام به آن رسیده‌اند رهنمون گردد، البته قراین منحصر به آنچه گفته شد نیست؛ بلکه با دقت بیشتر می‌توان قراین دیگری به دست آورد.

۲ - مطلب قابل توجه

در پایان، مطلب قابل توجهی را که دایره المعارف بزرگ فرانسه (جلد ۲۳، صفحه ۴۱۷۴)، در این باره دارد از نظر خوانندگان می‌گذرانیم:

«محمد مؤسس دین اسلام و فرستاده خدا و خاتم پیامبران است؛ کلمه محمد به معنای بسیار حمد شده است و از ریشه مصدر حمد که به معنای تمجید و تجلیل است مشتق گردیده. بر حسب تصادف عجیب، نام دیگری که از همان ریشه حمد است مترادف کامل لفظ محمد می‌باشد و آن احمد است که احتمال قوی می‌رود عیسویان عربستان، آن لفظ را برای تعیین فارقلیط به کار می‌برند؛ احمد یعنی بسیار ستوده شده و بسیار مجلل، ترجمه لفظ پریکلیتوس است که اشتباها لفظ پاراکلیتوس را جای آن گذاردند. به این ترتیب، نویسندگان مذهبی مسلمان مکرر گوشزد کرده‌اند که مراد از این لفظ، بشارت ظهور پیامبر اسلام است. قرآن مجید نیز به طور علنی در آیه شگفت‌انگیز سوره صف به این موضوع اشاره می‌کند

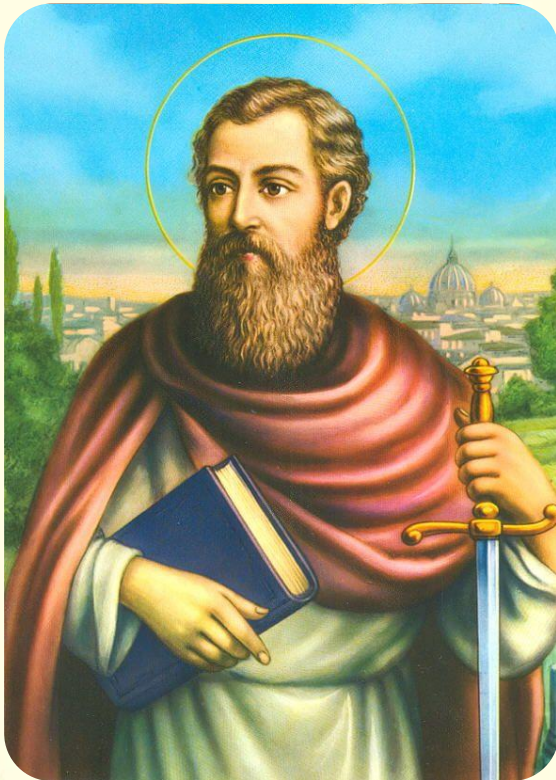
(جمعی از نویسندگان، محمد خاتم پیامبران، جلد ۱ صفحه ۵۰۴)

در تنظیم این قسمت از کتاب نفیس «انیس الاعلام» تالیف فخر الاسلام استفاده شده است

(این مطلب از دانشنامه حوزوی، ویکی فقه اقتباس گردیده است)

سن پائولو که بود؟

در حالی که با اسب برای تعقیب و آزار و اذیت مسیحیان در دمشق می رفت، یکدفعه نور درخشنده ای به او تابیده شد و منجر به افتادن وی از اسب گردید، در حالیکه صدایی خطاب به او می گفت: «سائولو، چرا مرا تحت تعقیب و آزار قرار می دهی؟» وی که در آینده یک حواری خواهد شد، با ترس و واهمه در جواب گفت: «چه کسی هستید؟ ای آقای من؟ ... می خواهی برایت چکار کنم؟» جواب داد «به دمشق برو و در آنجا به تو نشان خواهم داد». وی که بواسطه نور الهی نابینا شده بود، به مدت سه روز بدنبال یافتن راه بود تا به دمشق رسید توسط آنانیا [Anania]، رئیس جمعیت کوچک مسیحی آن شهر، درمان شد که بغیر از درمان بینایی اش، وی را غسل تعمید داد.

سائولو Saulo که بعدا پائولو برای وی انتخاب شد، در طرسو [Tarso] (پایتخت کیلیکیه [Cilicia]) در اولین سال های دوران مسیحیت به دنیا آمد. نام سائولو یاد آور اولین پادشاه اسرائیل، بزرگترین شخصیت قبیله بنیامین بود و خانواده اش به آن [قبیله] تعلق داشت.

بخاطر اینکه از خانواده ای که تربیت سختگیرانه ای برای رعایت قوانین یهودی با فکر بسته بود تا مطیع نسبت به قانون بار بیاید. مطالعه زیادی بر روی کتاب مقدس یهودیان [Sacra Bibbia] را آغاز کرد، به نحوی در آن عمیق شد که پس از گرویدن به مسیحیت، از این کتاب زیاد در نوشته هایش صحبت کرد. در اورشلیم [بیت المقدس] به مدرسه یهودی رفت و گامائیله معروف که مرد اندیشمند معروف اورشلیم بود، به عنوان معلم خصوصی وی بود. نزد وی علاقه اش نسبت به سنت های یهودی تقویت شد و به رعایت دقیق نسخه های قوانینی که آموخت، می پرداخت.

در همان سال ها که در مورد حرفهای [حضرت] عیسی [ع] آغاز شده بود و در اورشلیم تعداد زیادی مسیحی شدند، حتی عده ای بدون دیدن مسیح به مسیحیت گرویدند.

سائولو یهودی مدافع سر سخت سنت دینی بود، از آنهایی که مسیحی می شدند متنفر بود، با زور علیه آنها رفتار می کرد. وقتی سنگسار سنت استفان اولین شهید را دید ولی هیچ عکس العملی علیه این کار انجام نداد. بعدتر یک مبارزه ای را با اولین مسیحیان تغییر دین داده در پیش گرفت.

گفته می شود بین سال های ۵۰ و ۶۰ [میلادی] سن پائولو ۱۳ متن به زبان یونانی نوشته بود که تحت عنوان "نامه های سن پائولو" به دست ما رسیده و در عهد جدید موجود هست. آن نامه ها در زمان ماموریت دینی و در زندان در شهر چزارتا نوشته شدند که این نامه ها توسط جوامعی که وی بنیانگذاری کرده، یا در سفرهایش با آنها دیدار کرده و یا افراد نزدیک به وی تهیه شده اند.

از جمله یک نامه خطاب به یهودیان است که در سال ۳۸۲ توسط شورای رم تأیید شد و توسط کلیسای کاتولیک و شاخه های مسیحیت مورد پذیرش قرار گرفت.

در چهره نگاری سن پائولو را فردی مسن، با ریش بلند و شمشیری در دست ترسیم کرده اند. این به معنای زره معنوی تا بتواند در برابر شیطان مبارزه کند. "شمشیر معنویت" را که در واقع "کلام خداست" را بردارید.

بدین صورت بود که معجزه رخ داد: سائول از یک تعیقب کننده و آزار دهنده مسیحیان، به خواری [حضرت] عیسی [ع] تبدیل شد. از این لحظه به بعد، با تمام جسم و روحش برای گسترش دین [حضرت] عیسی [ع]، بدون اینکه از خطرات بترسد، مبارزه کرد. در برابر یهودیان مانند یهودیان رفتار می نمود، نزد یونانیان مثل یونانیان، و نیز در برابر رومیان رومی بود و در تواضع زیادی که داشت، خود را مدیون همه می دانست. در فعالیت های مسیونری اش بازداشت شد، شلاق خورد، زندانی شد، مورد اتهامات کذب قرار گرفت، ولی بر روی دین خود ماند.

حرف های او ارمغان آورد صلح، نور و نجات است. در حد امکان شخصی برای تبلیغ حضور پیدا می کرد و توسط نامه برای پیروانش در دور دست پیام می رساند.

یهودیان پس از تلاش های متعدد نهایتاً او را دستگیر کردند. ولی پائولو، با توجه به اینکه شهروند رم بود، به سزار متوسل شد و به رم منتقل گردید و مجدداً زندانی شد. ولی حتی از زندان مامرتینو حرف هایش را از طریق نامه به همه جای دنیا فرستاد. در رم با سن پیترو دیدار کرد. پائولو نزد نرون (امپراتور) برده شد و در سال ۶۴ [میلادی] محکوم به مرگ شد.

در نامه به یهودیان توضیح می دهد کلام خداوند مثل شمشیر است. دلیل دیگر می تواند آن چیزی باشد که بواسطه سنت به ما رسیده و آن ترسیم قدیس های شهید با ابزارهایی که منجر به قتل آن ها شده می باشد. طبق قانون، با توجه به اینکه سن پائولو شهروند رومی بود، نمی شد او را به صلیب کشید، در بیرون از دیوار های رُم گردن زده شد. بعداً کلیسای بزرگ سن پائولو خارج از دیوار رم قدیم ساخته شد.

یکی دیگر از ویژگی های مهم در ترسیم سن پائولو بخش نامه های اوست که معمولاً در نقاشی ها با این نوشته می آید: «به شما آن چیزی را منتقل کردم که دریافت کردم: [حضرت] عیسی [ع] برای گناهان ما کشته شد.

در آثار مربوط به تغییر [دین] ها، بویژه در نقاشی ها، بصورت سنتی با اسبی که از آن بر زمین افتاد ترسیم شده است. در تقویم کاتولیک روزهای ۲۹ ژوئن (به همراه سن پیترو به عنوان محافظ شهر رُم) و ۲۵ ژانویه روزی که تغییر دین از یهودی به مسیحی داد را به نام سن پائولو گرامی می دارند.

حدیث ہفتہ

عیسیٰ مسیح (ع) پیامبر خدا

إِنَّ عِيسَىٰ بْنَ مَرْيَمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَامَ فِي بَنِي إِسْرَائِيلَ، فَقَالَ:

يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ، لَا تُحَدِّثُوا الْجُهَالَ بِالْحِكْمَةِ؛ فَتَظْلِمُوهَا، وَلَا
تَمْنَعُوهَا أَهْلَهَا؛ فَتَظْلِمُوهُمْ»

ہمانا عیسیٰ بن مریم علیہ السلام در میان بنی اسرائیل بپاخواست،
گفت: ای بنی اسرائیل حکمت را بجهال باز مگوئید کہ بہ آن ستم
کردہ باشید، و از اہلش دریغ مدارید کہ بہ ایشان ستم کردہ باشید، و
ظالم را بر ظلمش یاری مکنید کہ برتری شما باطل می شود.

منبع: من لا یحضرہ الفقیہ ج ۴، ص ۴۰۰

واتیکان در هفته ای که گذشت ...

پیام پاپ به اجلاس داووس

وب سایت واتیکان نیوز

پاپ فرانسیس در پیامی به شرکت کنندگان در مجمع جهانی اقتصاد، داووس، (۲۰ تا ۲۴ ژانویه)، در مورد استفاده از هوش مصنوعی هشدار داد.

فرانسیس در این پیام گفت: توسعه فناوری هایی که زندگی همه را بهتر نکنند، اما برعکس، نابرابری ها و جنگ ها را ایجاد یا افزایش دهند، را نمی توان پیشرفت واقعی نامید. دولت ها و شرکت ها باید دقت و پشتکار لازم را به کار گیرند تا هوش مصنوعی مروج مصلحت عموم، عدالت و برادری شود.

وی افزود: بله، هوش مصنوعی ابزاری با هزار توانایی است، اما باید در خدمت توسعه ای سالم تر، انسانی تر، اجتماعی تر و کامل کننده باشد.

سفر نماینده پاپ به سوریه

وب سایت واتیکان نیوز

کاردینال گوجروتی رییس نهاد کلیساهای شرق از ۲۳ تا ۲۹ ژانویه به نمایندگی از سوی پاپ فرانسیس به سوریه سفر می کند. پاپ می خواهد در شرایط کنونی که سوریه در آن قرار دارد کاتولیک ها از محبت و حمایت تمام کلیسای کاتولیک و بخصوص اسقف رم (پاپ) که دعا کردن برای آنها را قطع نمی کند، برخوردار باشند. کاردینال با هیاتی سه نفره از جمله معاون این نهاد در جریان سفر به سوریه به همراهی سفیر واتیکان در این کشور به شهرهای دمشق، حلب و حمص سفر کرده و با اسقف ها، کشیشان و مذهبیهون کاتولیک و ارتدکس دیدار و گفتگو می کند. کاردینال گوجروتی سپس عازم لبنان می شود.

دیدار پاپ فرانسیس با هیئتی از بوداییان مغولستان

روزنامه اسرواتوره رومانو

پاپ فرانسیس دوشنبه ۱۳ ژانویه با هیئتی از بوداییان مغولستان دیدار کرد. وی در این نشست به مواردی چون: روابط دوستانه متقابل و حضور اولین هیئت این کشور در واتیکان، به سفرش در سال ۲۰۲۳ به مغولستان، تجدید نگرش دینی از سال ۹۰ میلادی در آنجا، بویژه در موضوع دموکراسی، مسئله آزادی دینی و گفتگوی بین‌الادیانی اشاره کرد.

پاپ فرانسیس در ادامه بر اهمیت ترویج ارزش‌های ضروری همبستگی برادرانه و نقش بنیادین دین در ساختن جامعه عادلانه و منسجم تاکید کرد و افزود: «سفر شما در آغاز سال جوبیله که در سنت مسیحی زمانی برای زیارت، آشتی و امید است، صورت گرفت. سالی که با فجایع طبیعی و جنگ میان انسان‌ها رقم خورد. این سال مقدس، ما را به هدفی مشترک مبنی بر ساختن جهانی صلح‌آمیز تر که مروج هم‌آهنگی میان مردم و در برابر خانه مشترکمان [زمین] باشد، فرا می‌خواند. آرزوی جهانی توام با صلح، همه ما را برای اقدام صحیح به چالش می‌کشد. اینکه بالاخص به عنوان رهبران دینی و ریشه دارد در تعالیم مان، مسئولیت این را داریم که بشر را به انصراف از خشونت و ترویج فرهنگ صلح جهت دهیم».

رئیس شورای اسقف های ایتالیا:

کلیسا با همه گفتگو کند

وب سایت روزنامه اونیره

پاپ: با کلیسای غزه تماس گرفتیم

وب سایت واتیکان نیوز

چهارشنبه پاپ پس از مراسم عبادی گفت: با کلیسای غزه تماس تلفنی گرفتیم، همه روزه تماس می گیریم و این دفعه خوشحال بودند.

۶۰۰ نفر به آنجا پناه آورده اند. وی در مراسم عبادی بار دیگر از پیروان در سراسر جهان دعوت کرد تا دعا برای غزه را همانند همه نقاط دیگر درگیر در جنگ ادامه دهند.

فراموش نکنید که جنگ همیشه یک شکست است. چه کسانی سود می برند؟ سازندگان سلاح! خواهش می کنم برای صلح دعا کنید. پاپ سپس در مورد آتش سوزی مخرب در لس آنجلس که حدود ۲۵۰ میلیارد دلار خسارت مالی و ۲۸ کشته به دنبال داشت، افزود: می خواهیم بدانید که قلب من با مردم لس آنجلس است که به علت آتش سوزی رنج بسیاری برده اند..

کاردینال متئو زوپی رئیس شورای اسقف های ایتالیا در مراسم افتتاحیه اجلاس این شورا در مورد موضوعات معاصر مانند فقر، صلح، خانواده، کاهش زاد و ولد، مهاجرت مسیحیان و غیره سخنرانی کرد.

وی افزود کلیسا باید در مورد همه موضوعات کوچک و بزرگ روزانه گفتگو کند یعنی صحبت کند، ارتباط برقرار کند، گوش دهد، از خود بازخواست کند و پاسخ دهد. در ایتالیا مشکلات کار، مسکن، هزینه زندگی و اجاره خانه و کاهش زاد و ولد روبرو هستند.

کاردینال زوپی در مورد خاورمیانه ابراز امیدواری کرد گروهان ها به زودی آزاد شوند و منطقه از امنیت ضروری برخوردار شود و با یهودستیزی مبارزه شود.

**کلیسای اورشلیم خواستار از سرگیری
سفر های زیارتی به سرزمین مقدس شد
وب سایت واتیکان نیوز**

کاردینال پی یر باتیستا پیتزابالا پاتریارک کاتولیک های آیین لاتین اورشلیم و فرانچسکو پاتون متولی اماکن واتیکان در سرزمین مقدس از کلیسای جهانی درخواست کردند تا پس از آغاز آتش بس در غزه، سفرهای زیارتی به سرزمین مقدس را دوباره آغاز کنند زیرا فرصتی برای تقویت ایمان است.

پاتون گفت: مفهوم درخواست ما بازگشت به این سرزمین و دیدار با مسیحیانی است که به مدت ۱۵ ماه از فقدان تماس با کلیسای جهانی و همچنین از عواقب اقتصادی جنگ رنج می برند. اینجا هزاران مسیحی به طور اساسی با عواید پذیرش گردشگران زائر، بخصوص در منطقه بیت لحم، زندگی می کنند. سه صومعه در اورشلیم، ناصره و بیت لحم به سال جوبیلیه اختصاص داده شده اند. در نتیجه با زیارت اماکن مربوط به عیسی دین ما تقویت می شود.

وی افزود: کلیساهای ما آماده پذیرش زائران برای عید پاک و مراسم دیگر هستند.

**پاپ: در سال مقدس هدفه
گردشگری نباشد . روزنامه اونیره**

پاپ در مصاحبه ای از انتصاب یک زن برای نخستین بار به عنوان رییس دولت شهر واتیکان صحبت کرد و در مورد سال مقدس گفت: هدف سفر و شرکت در مراسم سال مقدس گردشگری نباشد.

وی اعلام کرد راهبه رافائلا پترینی، که در حال حاضر دبیرکل دولت شهر واتیکان است (اولین زنی که این مقام را کسب کرد)، از ماه مارس آینده ارتقاء یافته و رئیس این دولت شهر خواهد شد. در حال حاضر رئیس دولت شهر واتیکان کاردینال آرژانتینی، فرناندو آلزاگاه، است که اول ماه مارس بازنشست می شود.

پاپ در مورد زندگی کلیسا و سال مقدس افزود: «اگر کسی به رم سفر کند و به عنوان گردشگر و بدون احساس دینی به درب های مقدس برود، هیچ فایده ای ندارد».

فرانسیس در مورد گناهان گفت: «حال من بهم می خورد وقتی که در مکان اعتراف به گناه، فقط در جستجوی آن گناهان هستند». پاپ همچنین در مورد زندانیان گفت: «آنها همیشه در قلب من هستند، خیلی از افراد بیرون از زندان ، گناهکارتر از آنهايي هستند که در زندان قرار دارند. آنها را فراموش نکنید».

پاپ همچنین از عفو گروهی از زندانیان توسط دولت کوبا اظهار خرسندی کرد و گفت امیدوار است که در کشورهای دیگر نیز این عفو اجراء شود.

پاپ از ایتالیا درخواست کرد تا مهاجرین را بپذیرد.

مصاحبه پاپ روزنامه اسرواتوره رومانو

پاپ فرانسیس در مصاحبه با برنامه تلویزیونی "که تمپو فا" در مورد موضوعات مختلف از جمله سال مقدس، مهاجرین در آمریکا پس از آمدن ترامپ، جنگ در خاورمیانه و غیره صحبت کرد وی گفت: «هیچ گناهی وجود ندارد که بخشیده نشود، هیچ گناهی. زیرا خداوند می خواهد همه را با خود داشته باشد، به عنوان فرزندان، که با هم برادر هستیم. این را باید به خوبی یاد بگیریم». پاپ بار دیگر برای تکرار پیام، اصلی سال مقدس، امید استفاده کرد که به نظر می رسد جهان آن را گم کرده است. وی سپس در مورد اینکه چرا درب مقدسی در زندان را باز کرده و درخواست برای در کنار جوانان بودن زیرا طعمه بحران های مختلفی هستند، اطمینان خاطر داد که علیه سوء استفاده ها مبارزه می کند. پاپ سپس در مورد زنان در کلیسا و ارتقاء آنها صحبت کرد و در سئوالی در مورد آمریکا، مراسم تحلیف رییس جمهور جدید و احتمال طرح اخراج دسته جمعی مهاجرین پس از مراسم سوگند دونالد ترامپ رییس جمهور آمریکا گفت: این «اتفاقی ناگوار» است زیرا «می خواهند که فقرای بدبخت حساب بی تعادلی را پردازند». پاپ در این مصاحبه، در پاسخ به سئوالی در مورد جنگ در خاورمیانه با آغاز آتش بس در غزه و آزادی سه گروگان زن توسط حماس، از میانجیگران تشکر کرد. و در مورد فرضیه دو کشوری افزود: «فکر می کنم که تنها راه حل باشد، برخی برای آن آماده هستند و برخی خیر». پاپ در ادامه در مورد اتهامات برای صلح، ارزش مذاکرات، درآمد سرشار کارخانه های تسلیحاتی و اینکه «زندانیان همیشه در قلب من هستند» صحبت کرد. پاپ در ادامه در مورد احساس شرمی که در بازدید از اردوگاه آوشویتس در سال ۲۰۱۶ به وی دست داد، سوء استفاده ها و غیره صحبت کرد.

سفارت جمهوری اسلامی ایران در واتیکان شهادت امام موسی کاظم (ع)

را به تمامی شیعیان و پیروان آن حضرت تسلیت عرض می نماید.

